

Nieuwsbrief

15e uitgave december 2014

IN DIT NUMMER:

Voorwoord

Nieuws uit Burkina Faso

- de politieke verandering in BF
- de scholen
- de leerlingen

Nieuws uit Nederland

- problemen met kledingcontainers
- lezing op natuurtuin over bijen houden in BF
- nieuwe situatie bij Afrika markt

Voorwoord

Beste vrienden, donateurs en leden,

De donkere dagen vóór Kerstmis, zegt men altijd. Met Kerst is er in veel gebieden van de wereld even rust. Even tijd voor bezinning en voor je naaste familie. Want hoe druk we ook zijn, zonder die goede basis zouden we wankel in het leven staan.

Ook naderen we het einde van het jaar. Een logisch moment om terug te kijken op het afgelopen jaar en goede voornemens te maken voor het jaar dat gaat komen.

Er is veel tijd, geld en doorzettingsvermogen nodig om iets tot stand te brengen, zowel hier als in Burkina Faso. Hier hebben we te maken met bezuinigingen, ginds moet je rustig de tijd nemen om hetgeen je gepland hebt door te laten gaan. Soms zit het wat tegen. Daar kun je heel negatief naar kijken, maar de kunst is om er mee om te gaan.

Ook de kledingcontainers komen in het gedrang, maar daarover krijgen we begin januari een gesprek met de gemeente.

We blijven op zoek gaan. We vragen ons af hoe we kinderen nog kunnen ondersteunen die naar het middelbaar onderwijs gaan. We zouden graag meer mogelijkheden zien in de nabije omgeving van Doulogou voor praktisch vakonderwijs, in de zin van onze vroegere ambachtsschool of huishoudschool. Maar de overheid maakt tot nu toe andere keuzes.

We hopen zoveel mogelijk steun te kunnen blijven geven en durven daarom een beroep op u te blijven doen. We zullen het samen moeten doen, samen omdat we het niet alleen kunnen, samen omdat er mensen zijn die anderen en ons nodig hebben.

Namens de kinderen van Burkina Faso en speciaal die uit Doulogou en omgeving, willen wij u en allen die via hen onze vereniging Kans voor Kinderen steunen, van harte danken. Wij wensen u fijne feestdagen en een gezond en gelukkig 2015.

*Het is tijdrovend,
Maar we geven het niet op
bij een beetje tegenwind.*

Nieuws uit Burkina Faso

De veranderde politieke situatie

Zoals we uit de media hebben kunnen horen heeft er een grote politieke verandering plaatsgevonden in Burkina Faso. Het was even heel spannend, maar het is een heel rustige omwenteling geworden. De mensen hebben hun stem laten horen en zoals het er nu uitziet wordt die serieus genomen. Wij zijn er niet om ons met de politiek te bemoeien, maar we kunnen heel blij zijn dat zo'n verandering vrijwel geweldloos heeft plaatsgevonden. En we hopen dat het helpt om Burkina Faso op een constructieve manier verder te ontwikkelen

De scholen in Doulougou

De basisscholen

Sinds het ontstaan van onze vereniging heeft KVKBF, naast ondersteuning van individuele kansarme kinderen, steun verleend aan het lager onderwijs in Doulougou. Na deze eerste fase hebben we een begin gemaakt met de hulp aan drie lagere scholen in de gehuchten rondom het centrum. Dit onderdeel van onze activiteiten loopt nog en mag rekenen op een subsidie van Wilde Ganzen. De leerboeken zijn lokaal besteld. Voor dit leerjaar zal iedere leerling toegang hebben tot een leerboek voor elk vak.

Aan het einde van het schooljaar organiseren de ouderverenigingen samen met het onderwijzend personeel een feest om het schooljaar feestelijk af te sluiten. Giften en fondsen worden op alle niveaus ingezameld voor dit evenement.

Dit jaar heeft onze vereniging tassen ter beschikking gesteld voor de tien beste leerlingen van alle klassen van de vier scholen. De congrestartassen waren ons geschonken door de organisatie van een huisartsencongres in 2012 in Noordwijkerhout. Wij hebben 215 tassen uitgedeeld. De kinderen waren blij en opgetogen. Er werd gedanst door de grotere meiden.

De middelbare school

Anders is het gegaan dit schooljaar op de middelbare school in Doulougou, het Lycée. In het afgelopen jaar hebben wij de bibliotheek van het Lycée gesteund, d.m.v. meubilair en leesboeken.

Vorige jaren waren de resultaten van de eindexamens voor het Lager en Hoger Middelbaar in Doulougou zeer bevredigend. Het was bekend tot in de hoofdstad dat het Lycée van Doulougou goed scoorde. Het schooljaar 2013-2014 is echter geëindigd met bedroevende resultaten.

Wat dit voor problemen gaat geven voor de middelbare school - in dit lopende schooljaar - , is moeilijk te voorspellen met zoveel zittenblijvers en de nieuwe inschrijvers die zich aanmelden. Voor de kinderen van Doulougou is er in hun gemeente geen onderwijsinstelling of trainingscentrum voor beroeps- of vakonderwijs na de lagere school. Op nationaal niveau is er in de onderwijs politiek weinig of geen aandacht voor beroepsonderwijs. Het is duidelijk geen prioriteit. Wij als vereniging die een 60-tal kinderen sponsort mogen er wel over gaan nadenken in welke richting we de door ons gesponsorde kinderen gaan leiden. Uit het verleden weten we dat verschillende ouders nog niet zo enthousiast zijn wanneer wij vakonderwijs voorstellen voor hun kinderen na het behalen van de lagere school of het equivalent van onze MULO.

De leerlingen

Samira

De scholen zijn al begonnen in Burkina Faso. Kort geleden hebben we de moeder van Samira, het meisje met een open gehemelte, aan de lijn gehad. Ze had €38,00 bij elkaar geleend om haar dochter in te schrijven bij haar school in de buurt waar ze afgelopen schooljaar ook heeft opgezeten. De school vond het voorschot niet genoeg en weigerde Samira in te schrijven. De moeder heeft nu een andere school in de buurt gevonden die haar dochter voorlopig wel heeft geaccepteerd, in afwachting van de betaling van het volledige bedrag.

Hoe is dit nu eigenlijk gekomen? De ouders moeten de uitslagen van de toetsen en examens aan het einde van het schooljaar inleveren bij Justin, die op zijn beurt er een kopie van maakt die hij naar ons stuurt. Blanche en Gerard kunnen dan samen eventueel in overleg met de ouders of de verzorgers kijken hoe het verdere verloop van de schoolcarrière het best ingevuld kan worden. Daarna kunnen we het totale budget opstellen voor alle kinderen en de gehele som overmaken via Western Union. Justin kan dan een begin maken met het uitbetalen van de beurzen aan de ouders die hierna hun kinderen kunnen gaan registreren bij de geselecteerde school.

Het kost elk jaar veel tijd en energie om de rapportcijfers tijdig binnen te krijgen. Verschillende ouders zijn nog analfabeet en zien niet het verschil tussen een puntenlijst en een rekening van de winkelier waar ze het schoolgerij gekocht hebben. Het versturen van de kopieën van de puntenlijsten naar Nederland verloopt niet zonder problemen. Versturen via het digitale kanaal is praktisch onmogelijk geworden nu Justin in een afgelegen gehucht van Doulougou is gaan wonen. Dit jaar komt er nog bij dat de aangetekende enveloppe met kopieën per reguliere post onderweg verloren is gegaan en niet bij ons is aangekomen. Na lang wachten hebben wij Justin gevraagd in de hoofdstad te gaan scannen en de stukken per email te sturen.

Ongeveer de helft van de kopieën is in het begin bij ons binnen gekomen. Na ontvangst van de kopieën is toen voldoende geld overgemaakt aan Justin voor de betaling van de beurzen.

De resultaten van Samira waren niet denderend. Zij zou de zesde klas, het eerste jaar van het middelbaar onderwijs, moeten overdoen. Haar lage scores verwonderen ons niet na haar late instroming en lange periode van afwezigheid vanwege de operaties die ze moest ondergaan. Op haar nieuwe school hebben ze voorgesteld om Samira in te schrijven voor het tweede jaar. De directeur vond het wel het proberen waard om te zien of Samira de achterstand van het eerste jaar alsnog zou kunnen overkomen. Blanche heeft aan de moeder gezegd dat de scores van haar dochter in het eerste jaar dermate laag zijn dat wij niet adviseren om nu met het tweede jaar verder te gaan zonder dat er extra hulp en aandacht aan Samira gegeven kan worden. Samira doet gewoon de zesde klas over en ondertussen proberen wij haar volgend schooljaar naar een school voor praktijk onderwijs te sturen.

De vier kinderen van Germaine hebben het goed gedaan in het afgelopen schooljaar. Iedereen is over naar de volgende klas. Rodrigue, de oudste zoon, heeft het derde jaar van het middelbaar onderwijs gedaan. Voor en tijdens de toetsperiode in het derde trimester van afgelopen schooljaar was hij behoorlijk ziek en kon daarom niet naar school. Hierdoor kreeg hij aan het eind van het schooljaar te horen dat hij gebuisd was en het derde leerjaar zou moeten overdoen. Na zijn herstel is Rodrigue in de vakantie bij de "zomerschool" zijn gemiste lessen gaan volgen en heeft hij de bijbehorende toetsen met goed gevolg afgelegd. Nu mag hij door naar het vierde leerjaar op zijn oude school.

Om haar vier kinderen tijdig in te schrijven op hun scholen en zeker te zijn van een plaats voor hen, en om de strikt noodzakelijke leermiddelen te kopen, heeft Germaine een goede

honderdduizend francs bij elkaar gesprokkeld en geleend. Zij heeft de gevraagde voorschotten betaald, en een beetje schoolgerij aangeschaft, in afwachting van de financiële ondersteuning van KvKBF.

Het is fijn te horen hoe creatief sommige moeders zijn en hoe zij belang hechten aan het onderwijs van hun kinderen.

Het lukt niet altijd zoals we zouden willen

Net als in Nederland, gaat het niet altijd vloeiend met opgroeiende kinderen.

Twee verhalen. De verhalen zijn echt, de namen zijn veranderd.

Antoine is het jongste kind van het gezin. Alle andere kinderen zijn al uit huis. Zijn oudste broer werkt in een goudmijn en een andere broer logeert bij een oom in de hoofdstad dicht bij een middelbare school, waar hij voor de tweede keer zijn eindexamen probeert te halen. Antoine kan niet volgen op de lagere school in het dorp. Hij is al een paar keer blijven zitten. Hij is vaak ziek en klaagt over buikpijn. Hij is de enige uit de klas van een 60-tal leerlingen die het certificaat na de hoogste klas niet heeft gehaald. Van de ouders begrijpen we dat het niet goed zou zijn om Antoine weer opnieuw naar school te sturen. "De anderen kinderen zullen hem slaan". Maar wat dan? Thuis blijven en mee helpen op het veld en de koeien hoeden?

Wij hebben voorgesteld om Antoine te laten gaan wonen bij zijn grotere zus, Marie, die een klein naaiatelier heeft in een afgelegen wijk van Ouaga, waar haar man meubels maakt in zijn eigen schrijnwerkerij. Marie heeft op kosten van onze vereniging een opleiding gevolgd aan de naaischool bij de nonnen. Zij heeft nu een peuter. Wij weten dat het goed klikt tussen Antoine en zijn oudere zus. Onze vereniging zou het jonge gezinnetje ondersteunen zodat Marie haar broer zou kunnen begeleiden. Wij zouden aan haar € 120 ter beschikking stellen. Een opleiding in timmeren en lassen aan het vormingscentrum van de Broeders van de Heilige Familie kost jaarlijks ook zoveel. Met het geld zou Marie voor haar broer kunnen zorgen en een slaapvertrek kunnen bouwen met muren van leem en een dak van zes golfplaten. Hij zou kunnen leren naaien of zich bekwamen in houtbewerking. Wij hadden ook gezegd dat wij eventuele medische dokterskosten zouden betalen voor Antoine. Marie en haar man waren enthousiast voor het idee.

De moeder van Antoine durfde het niet aan. Zij verkiest om haar zoon bij haar thuis te houden in het dorp. Zij zou zich ongerust maken als hij uit huis gaat wonen. Het dorp ligt op 60 km van Ouaga. Er is een vrij goede telefoonverbinding tussen de hoofdstad en het dorp, alleen de telefoon van haar dochter, Marie werkt niet altijd. Het reizen van het dorp naar de stad is ook niet altijd gemakkelijk. Om de drie dagen is het markt in het dorp en is er er een vrachtwagen die naar de hoofdstad rijdt.

Wij hopen dat we de moeder in de toekomst kunnen overtuigen dat Antoine heel waarschijnlijk meer kans op een toekomst heeft door bij zijn grote zus te gaan wonen dan thuis in het dorp te blijven. In het dorp is geen enkele mogelijkheid om een vak te leren.

Bernadette is de oudste van vier dochters van Ernestine, die weduwe is. Alle kinderen zijn geboren in Ivoorkust toen de vader daar werkte als gastarbeider. Moeder is na het overlijden van haar man met de kinderen teruggekomen naar Doulogou. Ze heeft de familie wel laten weten dat ze niet opnieuw uitgetrouwde wilde worden aan een schoonbroer of een verre neef. De familie heeft haar geholpen met de bouw van een huisje waar ze zelfstandig woont met haar kinderen.

Toen Gerard en Jos in december 2012 in Doulogou waren zat Bernadette in de hoogste klas van het plaatselijk lycée. Ze zei dat ze na haar eindexamen graag filosofie wilde gaan studeren. Op mijn vraag wat ze daarmee wou gaan doen, zei ze dat ze wilde begrijpen

waarom sommige mensen iets doen terwijl anderen dat niet doen.

In juli 2013 belde Bernadette. Ze was verlegen aan de telefoon. Ze had het eindexamen van het lycee niet gehaald. Ze wist dat ze niet genoeg had geleerd. Onze vereniging heeft haar opnieuw een kans gegeven voor het jaar 2013-2014. Ze mocht op dezelfde school blijven want ze was nog niet eerder blijven zitten op deze school. Aan het eind van het schooljaar hoorden we dat de resultaten van de eindexamen-kandidaten van Douougou zeer slecht waren. Slechts 12 % van de 58 kandidaten hadden hun baccalaureaat gehaald. Bernadette was niet bij de gelukkigen. Het was moeilijk om contact met haar te krijgen. Van de omwonende familie hoorden we dat Bernadette een paar weken na het eindexamen een kindje had gekregen. Niemand van de familie en de buurt wist dat zij zwanger was. De moeder had ook niets verteld. We hebben gebeld met de moeder. Ze hilde. Ze zei dat ze zich schaamde. Ze kon niet begrijpen dat haar dochter zoiets had gedaan. Haar toekomst kon ze wel vergeten. De vader van de baby was veel ouder dan Bernadette. Hij had ooit een paar jaar op de middelbare school gezeten en was toen marktkoopman geworden.

Op het lycée was het team van onderwijzers aangesproken door de oudervereniging en de autoriteiten van het dorp over de slechte resultaten van het examen. Er werd besloten dat alle kandidaten een nieuwe kans moesten krijgen, ook al waren ze al een tweede keer gezakt.

We hebben met Bernadette gesproken die intussen met de baby in het woonerf van de man woonde zoals dat hoort volgens de cultuur. Het was geen echte liefde geweest maar eerder een ongelukje. De man maakte zich zorgen dat hij de toekomst van Bernadette in de war had geschopt en is bij de moeder zijn excuses komen aanbieden.

Nadat we met de moeder hadden gesproken hebben wij aan Bernadette voorgesteld om weer met de baby bij haar moeder te gaan wonen en het aanbod van de directeur van het lycée te aanvaarden om het eindexamen-jaar opnieuw te doen. Haar 'verhuis' heeft niet op zich laten wachten. Het huisje van de moeder staat niet ver van de school. Tijdens de pauzes brengt oma de baby tot in de buurt van de school, waar de jonge moeder haar kind voedt in de koelte van de schaduw van een boom, om daarna weer aan te schuiven in het leslokaal.

Nieuws uit Nederland

- problemen met kledingcontainers
- lezing op natuurtuin over bijen houden in BF
- nieuwe situatie bij Afrika markt

Problemen met kledingcontainers

De gemeente Bergeijk wil in het leegstaand gebouw van de Thomas van Aquinoschool aan de Dr. Rauppstraat een nieuw centrum vestigen voor mensen met enige afstand tot de arbeidsmarkt, zoals dat heet. Onderdeel van het plan is een kringloopwinkel, en de gemeente wil aan deze winkel het alleenrecht geven op kledingcontainers in de gemeente. Het gemeentebestuur ergert zich al langere tijd aan de wildgroei in het kledingcontainerpark, waarin behalve goede doelen ook steeds meer commerciële bedrijven hun graantje proberen mee te pikken.

Voor ons kwam het voorgenomen besluit als een onaangename verrassing. De kledingcontainers leveren ons elk jaar een basisbedrag waarvan we veel kosten aan de kinderen in Burkina Faso kunnen betalen. Als die inkomsten wegvallen vormt dat een kloof die we niet kunnen dichten. Daarom hebben we vanaf het moment dat we ervan hoorden contact opgenomen met de verantwoordelijke wethouder Frank van der Meijden en hem de penibele situatie van onze vereniging uitgelegd. Hij lijkt dit te begrijpen, maar we hebben nog geen enkele duidelijkheid over het vervolg. In de eerste week van januari is daarover een gesprek gepland. Duimen!

Meer info op verzoek: info@kvkbf.nl

Lezing over bijen houden in BF

Op uitnodiging van de Bergeijkse bijenhoudersvereniging heeft het imkersechtpaar Christien en Eugène Broecheler een avond gegeven over bijen houden in Burkina Faso. In het kader van een groot landbouwproject samen met Fair Trade in Duitsland, doen ze een poging om ook het bijenhouden tot een bron van inkomsten te maken voor de lokale bevolking. Tot nu toe wordt er vaak honing geoogst zoals vroeger bessen en wilde vruchten, dus zonder enige structuur en kennis van het bijenleven. Christien en Eugène proberen daar verandering in te brengen, en iets van onze ervaring over te brengen op de mensen daar. Ze hebben daarvoor al twee bezoeken aan het land gebracht en na terugkeer een samenvatting gemaakt voor hun sponsors. Het invoeren van een nieuwe manier van bijen houden gaat niet vanzelf. Ze rapporteerden heel helder over de problemen en deze waren zeer herkenbaar voor de aanwezige imkers, waarvan sommigen al het voorgevoel hadden dat dit soort problemen onvermijdelijk zou zijn. Bovendien gaat het om een totaal ander klimaat en over een ander soort bijen. Het was een boeiende avond op Natuurtuin 't Loo en na afloop kregen ze een aardig bedrag mee voor het project, dat door de gulle bijenhouders aan hun dappere collega's werd geschonken.

Meer info op verzoek: info@kvkbf.nl

Nieuwe situatie Afrika Markt

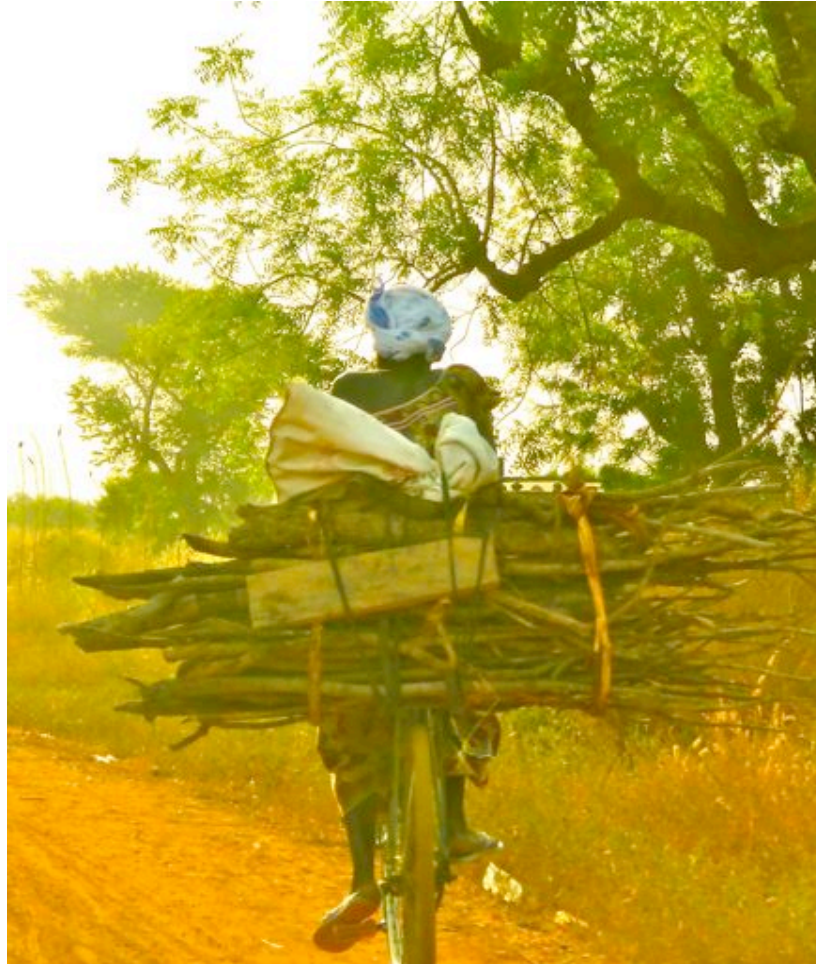
De performance door Blanche op de Afrika markt was zeer succesvol. Het raden van de kilo's aardappelen die ze op haar hoofd droeg leverde € 260,- op. De totale opbrengst inclusief verkoop van schilderijen en andere artikelen bedroeg ruim € 600,-

De stichting Bergeijk-Kisumu heeft laten weten niet meer in staat te zijn om alléén de organisatie van Afrikadag voor elkaar te krijgen. Onze vereniging is bereid om samen met Stichting Bergeijk-Kisumu en andere deelnemende verenigingen en stichtingen te kijken of het haalbaar is om de organisatie van de Afrikadag voort te zetten.

Meer info op verzoek: info@kvkbf.nl

Tenslotte

*het leven lijkt veel op fietsen:
om je evenwicht te houden
moet je in beweging blijven*

Een mooi beeld omdat je meteen weet dat het klopt. Als je stopt met trappen, ga je tegen de grond. Het geldt ook voor onze vereniging: om ons doel te bereiken is het nodig in beweging te blijven. En dat niet alleen. Je moet hobbels en gaten in de weg omzeilen, en jezelf telkens corrigeren. Want hobbels zijn er, en steeds weer nieuwe. Dat ondervonden de imkers die het plan hadden gemaakt om bijenhouders in Burkina Faso te leren op een moderne manier bijen te houden. Dat merken wij als we zien dat sommige kinderen tijdens hun opleiding vast lopen, als persoonlijke problemen het leren in de weg gaan staan. Of als we zien dat de overheid plannen maakt voor een theoretische opleiding waar wij grote voorkeur geven aan een vakopleiding. Op veel zaken hebben we geen directe invloed. De kunst is om in de gegeven omstandigheden er het beste van te maken. En dat is nu precies wat veel Afrikanen met de moedermelk hebben binnen gekregen. Wij kunnen heel bescheiden ons steentje bijdragen om de omstandigheden voor ouders en kinderen wat gunstiger te maken.

Samenstelling bestuur:

Jo van Gorp (voorzitter)

Tel: 0497 – 541418

Christine Simons (penningmeester)

Tel: 0497 – 574710

Blanche Slenders (contactpersoon BF)

Tel: 040 – 2068586

Jos van de Putte (secretaris)

Tel: 040 - 2012489

Heeft u nog vragen of wilt u donateur of lid worden, neemt u dan contact op met een van onze bestuursleden.

Kans voor kinderen Burkina Faso

Website: www.kvkbf.nl

Rabo rekening: 10.63.14.750

Register Kamer van Koophandel: 17201051

